

Θα ήταν ενδιαφέρον αντικείμενο διπλωματικής εργασίας οικονομικού Πανεπιστημίου ή και Πολυτεχνείου να καταγραφούν τα λιμενικά έργα που έγιναν στο Λασίθι τα τελευταία 24 χρόνια, 1986-2010, από το πρώτο δηλαδή κοινοτικό πλαίσιο στήριξης ως το 4ο που απορροφούμε (sic) σήμερα. Θα έχει ενδιαφέρον να δούμε μέσα σε ποιο σχεδιασμό εντάσσονταν, πόσο στοίχισαν, ποια τέλειωσαν και πόσα τα πήρε η θάλασσα (Γρα Λυγιά, Ιεράπετρα, Μόχλος) και αν βγήκε κάποιο πόρισμα για τις ευθύνες.

Την ιδέα μου την έδωσε χθεσινή σύσκεψη στο Δήμο Σητείας για το λιμενικό της Σητείας και ειδικότερα για το καρνάγιο του. Τη σύσκεψη προκάλεσαν ντόπιοι αλιείς, μέλη ιστιοπλοϊκού ομίλου και κάτοικοι των Κοκκίνων, της συνοικίας που βρίσκεται πάνω απ' το Λιμάνι, που βλέπουν ότι το καρνάγιο θα εξυπηρετεί μόνο μεγάλα σκάφη, τα οποία όμως δεν υπάρχουν στη Σητεία, μετατρέποντας την άλλοτε γραφική θαλάσσια είσοδο της πόλης σε μικρό Σκαραμαγκά με ότι αυτό σημαίνει από πλευράς θορύβου, ρύπανσης και τουριστικής "προβολής".

Για ποιον λοιπόν έγινε αυτό το έργο, ποιος άλλαξε την αρχική μελέτη που προέβλεπε μικρό καρνάγιο; Πόσο στοίχισε η αυθαίρετη τροποποίηση της μελέτης και κατασκευής; Ποιοι ενέκριναν, ποιοι κέρδισαν, ποιοι πλήρωσαν;

Σημειώνω ότι το καρνάγιο με την αρχική μελέτη προβλέπονταν επιφανείας 200μ² περίπου και δυνατότητας να επισκευάζει ένα σκάφος το πολύ 15μ μήκους. Με την αυθαίρετη αλλαγή της τεχνικής μελέτης προβλέπονταν επέκταση προς τη θάλασσα για να καταλάβει μια έκταση περίπου 8 στρεμμάτων, ώστε να έχει τη δυνατότητα εξυπηρέτησης 2 σκαφών ταυτοχρόνως μήκους 45μ και 1700 τόνων το καθένα. Αυτήν την επέκταση σε επιφάνεια (40 φορές μεγαλύτερη) και σε δυναμικότητα (6 φορές μεγαλύτερη, αν συγκρίνομε τα μήκη των σκαφών που μπορούν να εξυπηρετηθούν) οι υπηρεσίες την βάφτισαν απλή μετάθεση του υπάρχοντος καρνάγιου για να αποφύγουν μια νέα ΜΠΕ.

Και μια απλή αντιπαραβολή του αρχικού σχεδίου με το σημερινό αρκεί για να συλλάβει ο καθείς το μέγεθος του σκανδάλου. Ανάλογο μέγεθος είχαν οι ύβρεις και οι συκοφαντίες σε όσους αντιδράσαμε, προσφύγαμε στο ΣτΕ και φυσικά δικαιωθήκαμε. Αποτέλεσμα: ξανατροποποίησαν τη μελέτη για να γίνει ο Στειακός Σκαραμαγκάς μισός, αλλά πάλι τεράστιος, ανώφελος και βλαπτικός για την τοπική κοινωνία.

Όποιος θέλει να καταλάβει πως φτάσαμε στο μνημόνιο και στη χρεοκοπία μπορεί να βάλει δίπλα στις ψευδείς δηλώσεις για ζώα, δέντρα και εκτάσεις, δίπλα στις στρεβλές επιδοτήσεις που έγιναν χασισόδεντρα, 4Χ4, πισίνες, καλάσνικοφ και σφαίρες και τα λεφτά που μέσω υπερδιαστασιολογημένων και αχρείαστων έργων πετάχτηκαν στη θάλασσα.

Σήμερα οι αντιδράσεις των Σητειακών που αντιλαμβάνονται καθυστερημένα την κοροϊδία πέφτουν στο γραφειοκρατικό τείχος όσων θέλουν να ολοκληρωθεί το παράλογο έργο στο όνομα της γραφειοκρατικής διεκπεραίωσης και της απορροφητικότητας ώστε να αποκτήσει επιτέλους και η Σητεία το Σκαραμαγκά της.

Αντώνης Ανηψητάκης